

- 4) W wypadku potwierdzenia zastosowania karty w niniejszej sprawie, czy art. 1 ust. 1 i 5 dyrektywy 2011/16 w świetle, z jednej strony, podobieństwa do normy przewidywalnego związku wynikającej z modelowej konwencji OECD w zakresie podatków od dochodu i majątku, a z drugiej strony, zasady lojalnej współpracy ustanowionej w art. 4 TUE, łącznie stanowiąc cel dyrektywy 2011/16, należy interpretować w ten sposób, że charakter przewidywalnego związku, w stosunku do rozpatrywanej sprawy podatkowej i wskazanego celu podatkowego, informacji wymaganych przez jedno państwo członkowskie od innego państwa członkowskiego stanowi warunek, jaki powinien spełniać wniosek o informacje, aby po stronie właściwego organu współpracującego państwa członkowskiego powstał obowiązek zastosowania się do niego i uzasadnienia decyzji nakazowej wydanej wobec posiadacza będącego osobą trzecią?
- 5) W wypadku potwierdzenia zastosowania karty w niniejszej sprawie, czy art. 1 ust. 1 i 5 dyrektywy 2011/16 w związku z 47 karty należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisowi prawnemu państwa członkowskiego ograniczającemu w ogólny sposób badanie przez jego właściwy organ krajowy działający jako organ państwa współpracującego, ważności wniosku o informacje, do kontroli formalnej prawidłowości i że zobowiązują one sąd krajowy w ramach rozpatrywanej przezeń skargi takiej jak opisana w pytaniu trzecim powyżej, do zbadania poszanowania warunku przewidywalnego związku wymaganych informacji we wszystkich aspektach dotyczących związków z danym konkretnym wypadkiem opodatkowania, przywołanym celem podatkowym i poszanowaniem art. 17 dyrektywy 2011/16?
- 6) W wypadku potwierdzenia zastosowania karty w niniejszej sprawie, czy art. 47 ust. 2 karty sprzeciwia się przepisowi prawnemu państwa członkowskiego, który wyłącza złożenie do właściwego sądu krajowego państwa współpracującego, w ramach rozpatrywanej przezeń skargi takiej jak opisana w pytaniu trzecim powyżej, wniosku o informacje skierowanego przez właściwy organ innego państwa członkowskiego i zobowiązuje do przedstawienia tego dokumentu właściwemu sądowi krajowemu oraz przyznania dostępu do niego posiadaczowi będącemu osobą trzecią, a nawet przedstawienia tego dokumentu sądowi krajowemu, bez przyznania dostępu do niego posiadaczowi będącemu osobą trzecią ze względu na poufny charakter tego dokumentu pod warunkiem, że wszystkie trudności powstałe względem posiadacza będącego osobą trzecią przez ograniczenie jego praw powinny być dostatecznie zrekomensowane przez postępowanie prowadzone przed właściwym sądem krajowym?

(¹) Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2015 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej
Polskiej**

(Sprawa C-683/15)

(2016/C 078/08)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: K.-Ph. Wojcik, M. Heller i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (¹), a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 130 ust. 1 te same dyrektywy;

- nałożenie na Rzeczpospolitą Polskę zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2014/59/UE o dziennej stawce w wysokości 51 456 € i naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2014/59/UE upłynął w dniu 31 grudnia 2014r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173, s. 190.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 8 października 2015 r. w sprawach połączonych T-659/13 i T-660/13, Republika Czeska/Komisja, wniesione w dniu 23 grudnia 2015 r. przez Republikę Czeską

(Sprawa C-696/15 P)

(2016/C 078/09)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i T. Müller, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- stwierdzenie nieważności rozporządzeń nr 885/2013 ⁽¹⁾ i nr 886/2013 ⁽²⁾, w całości, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;

ewentualnie o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 1, art. 8 i art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 885/2013 oraz art. 5 ust. 1, art. 9 i art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 886/2013, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia zasady pewności prawa. W zaskarżonym wyroku Sąd naruszył prawo, dochodząc do wniosku, że obowiązki przewidziane w rozporządzeniach nr 885/2013 i nr 886/2013 nie mają zastosowania do państwa członkowskiego, które nie zdecydowało się jeszcze na wdrożenie na swym terytorium aplikacji i usług w zakresie inteligentnych systemów transportowych, chociaż wnioski takie nie wynika ze wskazanych rozporządzeń.